

Lara's Landhuis – Valkuil?

Written by: Katie Fleming

Translated by: Suzanne from the Netherlands

“Aaargh, Lara gaapte. Ze sloot nog even goed haar ogen en strekte haar armen even flink voor zich uit. Het was 9.00u 's ochtends, een Donderdagmorgen. Lara opende haar ogen en had verwacht de grote open haard voor haar neus te zien. “H-hoe?!” zei Lara hardop. Ze staarde bleek naar haar slaapkamer...het was veranderd in een oerwoud! Dikke groene klimplanten hadden zich overal aan vastgeklampt, muren volledig bedekt. Er waren bladderige bomen en exotische planten in haar kamer, die omhuld waren door een lichte mist. Lara wreef in haar ogen. *Word ik nou gek?* Vroeg ze zichzelf af. Ze opende haar ogen nogmaals. De klimplanten zaten er nog steeds. Ze zuchtte en drukte haar lichaam omhoog van het bed af...een grasbed! Lara is geschokt. *Wat is hier gaande?!* Ze loopt naar voren en waar haar deur hoorde te zijn, had nu een grote boom zijn plaats ingenomen. Lara keek om zich heen en merkte vlakbij twee hendels op. Ze loopt er naartoe, en haalt de eerste hendel over. *BOEM, BOEM, BOEM!* Lara hoorde trommelgeluiden, daarna stilte. Ze haalde de tweede hendel over. Niks gebeurde. Dan, begint de vloer ineens te trillen.

KA BOEM! Lara vloog om zichzelf heen en zag een grote kei op haar af komen rollen! Ze springt richting de badkamer, de grote kei rolt langs haar en knalt dan op een boom. Lara slaakt een diepe zucht als ze het zweet van haar voorhoofd veegt. Lara loopt verder de badkamer in. Het was enorm! Dit was ook omgetoverd tot een oerwoud. Lara kijkt naar recht en ziet een quadbike staan. Een glimlach verschijnt op haar gezicht en haar ogen glimmen. Ze rent er naartoe en spring erop.

“Yeah!” Gilt Lara uit als ze op haar stoere bike zit. Lara racete een weg door de dikke oerwoud. Ze vloog over boomstronken, en ploegde door klimplanten. Lara's mond kreeg een O vorm als ze over een smalle heuvel vliegt.

“Uck!” Lara spuugt. “Verdomde insecten!” Zegt ze terwijl ze een grote kever uit haar mond spuugt, en daarna gelijk weer sluit – opgepast om geen enkele meer binnen te krijgen! “Dit ziet er verdacht uit,” zegt Lara hardop. Ze ging verder, en naderde een smalle steeg tussen twee bomen. Ineens stopt Lara en kijkt voor zich uit. Ze keek over een enorme modderslip.

“Ik ben hier *eerder* geweest!” Roept ze uit met een kleine glimlach. Ze was in India weer in de jungle, aan de top van een grote heuvel met vele dreigende punten.

“Ach ja! Het is nu of nooit.” Ze forceerde de quadbike naar voren en snelde van de heuvel af. Lara zag een aankomende boomstronk over het hoofd. Ze raakte een hobbel van de heuvel en vloog over de boomstronk heen.

“*Aargh!*” Kreunt Lara als ze ruw op de harde ondergrond neerkomt, met moeite om het onder controle te houden. Lara had de quadbike nu nog meer onder grip. Ze vliegt over de heuvel en heeft de tijd van haar leven! *Ik hoop niet dat mijn gezicht droog word na dit.* Bedacht Lara zich. Verderop rezen er grote dodelijke stekels boven de grond uit omhoog. Snel forceert ze de quadbike omhoog als ze erover heen vliegt. Lara naderde het einde van de heuvel. Verschillende aapjes hingen in de bomen, starend naar Lara als ze langs ze heen raast. Lara remt totdat ze stil staat en kijkt terug de heuvel op en ziet dan ineens een dozijn met grote keien met grote snelheid naar beneden komen rollen.

Lara snelt snel door een smalle doorgang in een andere gebied. Ze ziet alle grote keien voorbij komen rollen en eindigen in een moeras. Op een één of andere manier, blijven de grote keien drijven in het donkere water, die een pad vormen over het moeras. Lara draait haar quadbike om en rijdt voorzichtig over de keien. Halverwege over het moeras ziet Lara verderop keien langzaam wegzinken! Ze rijdt snel over de rest van de grote rotsen, en haalt veilig de overkant als net de laatste kei het moeras in verdwijnt. Lara stapt van haar quadbike af en draait naar rechts. Ze klimt een paar treden omhoog en springt naar boven om een richel te pakken. Ze kijkt om zich heen als ze zich omhoog hijst. Er zitten verschillende aapjes vlakbij. Eén van hen hield iets glimmend vast. Een sleutel! Lara rende er naartoe en probeert het af te pakken.

“*Waah! Ooh, ooh.*” Schaterert het aapje als het probeert ontsnappen. Lara pakte haar pistool en houdt het richtend op het aapje. Voor een moment staart hij bleekjes naar Lara voordat hij ineens op de grond begint te trappelen.

“*Ooh, ooh.*” Uit de groep stapt een ander aapje...met een pistool in zijn hand! Lara keek naar haar holsters. En zag dat één van haar pistolen weg was!

“Dat gluisperige aapje!” Schreeuwt Lara. *BAM!* Het aapje vuurde het wapen af.

“*BAM, BAM!*” Lara vuurde terug, rakend op de aapjes. Ze borg haar pistool op, en liep naar ze toe. Ze bukte en pakte zowel haar andere pistool als de sleutel. Lara draait zich om, en veilig landde ze van de richel.

Waah! Ooh, ooh, waah!” Lara hoorde andere apen krijsen. Ze sprong weer terug de richel op en keek over de rand. Alle apen zijn nog springlevend! Ze klommen overal en nergens, schaterend tot de in de verte. Lara had een verwilderde blik op haar gezicht. Ze sprong weer naar beneden en stapt terug op haar quadbike. Lara reed vooruit richting een smalle opening in de muur. Langzamerhand begon de muur te krimpen, wat Lara dwong om van haar motorfiets af te stappen. Ze liep verder naar binnen, en kwam tot een doodeind. Er zat een kleine gat in de muur, dus Lara klom naar binnen. Ze dringt haar voeten in de spleten in de muur als de tunnel omhoog draait. Haar vingers grijpen de zijkanten van de tunnel als ze haar weg vervolgd naar voren. Haar armen doen zeer maar ze duwt stug door. Ze klom over de top, en deed voor even haar ogen dicht terwijl ze even naar adem snakt. Ze heropende haar ogen en slaakte een zucht van verbazing. Ze zat in een enorme nest...met drie eieren!

“Ik ben hier eerder geweest,” zegt Lara hardop. “Ik herinner mij een vliegtuig dat neerstortte en vele dinosaurussen!” Lara krabbelde zichzelf uit het nest en sprintte over de grond richting een smalle tunnel. *BOEM, BOEM!* Lara keek achterom. Een *enorme* dinosaurus rende op haar af! Lara draaide zich snel om, en begon nu nog harder te rennen.

“Ooef!” Kreunde Lara, als ze met haar gezicht op de grond neerkomt. Ze was gestruikeld over een grote klimplant. *BOEM. BOEM. BOEM. RARRRRR!* De dinosaurus kwam steeds dichterbij. Lara probeerde op te staan, maar haar voet zat verwickeld in een klimplant. Haar pistolen waren uit haar holsters gevallen, buiten haar bereik. Lara kijkt met grote paniek in haar ogen omhoog, als net de scherpe tanden over haar hoofd scheren. Lara sloot haar ogen en wachtte tot de nachtmerrie over was. *Krr – ak, krak, krr – ak, krak.* De dinosaurus stampt over het nest en waakt over al haar eieren. Ze kwamen uit en kleine dinosaurusjes verschenen uit de schalen.

Dit was Lara’s kans! Ze ontwarde de klimplanten van haar voeten en stond op. Ze rende richting de tunnel, heel even wijkend om haar pistolen op te pakken. Lara rende door de donkere tunnel. Ze zag verderop een zwak licht. Aan het einde van de tunnel, en kwam uit een kleine gat. Ze stond op en bevond zichzelf in een grote vliegtuig!

Lara klimt een ladder op, en tot haar verbazing, eindigde in een cockpit. Lara nam plaats in één van de stoelen van de piloten, en haalde de gouden sleutel tevoorschijn. Ze stopte het in het slot en draaide het om. De vliegtuig sputterde. Ze probeerde het nog een keer. *VOEM!* De propellers kwamen draaiend tot leven. Lara maakte zich klaar voor vertrek. Ze vloog omhoog over de boomtoppen, en ging richting de top van een waterval.

BIEP, BIEP. Een boodschap verscheen op een schermpje wat Lara waarschuwde dat er nog maar een kleine hoeveelheid kerosine over was. Zodra ze over de waterval vloog, landde ze veilig in een hoop met sneeuw! Lara stapte uit, bibberend van de koude lucht. Sneeuw en ijs hadden alles bedekt. Er lag een groot schip, een RX Mijner, in het water. En er lag ook een klein geel motorbootje in het water. Lara springt erin en vaart over een kanaal met water, vlak langs grote blokken ijs dat in het ijzige water dreven. In de verte nam het kanaal een scherpe bocht naar links. Lara kon niks voorbij dat punt zien wanneer ze de bocht neemt. En dan plotseling word alles donker. Het enige geluid dat Lara nog kon horen was de motor van haar bootje, zacht sputterend. Lara zette haar motor uit en ging in stilte zitten. Onverwachts begint haar bootje naar voren te gaan. Een sterke stroomversnelling trok haar richting het diepe. Lara zat nog steeds stilletjes terwijl ondertussen haar bootje steeds meer naar voren ging. “*Aahh*” Schreeuwt Lara als ze plotseling over boord word geslagen. De boot sloeg om en Lara dompelde in het water. Momenten later dat ze even boven water is geweest, neemt Lara een diepe adem in, en behoud haar oriëntaties. Een kajak dreef voor haar neus. Ze hoorde nog meer versnelde waterstromingen, waarschijnlijk nog een waterval. Lara klom omhoog in de kajak en pakte de peddels. Ze peddelde richting de waterval, en maakte zich klaar voor de tijd van haar leven! *WOESH!* Lara daalde snel van de waterval. *SPLASH!* De stromingen leidde Lara tot een oneven doorgang. Lara peddelde links, dan rechts. Haar armen bewogen snel en ritmisch om in balans te blijven. Even verderop zag Lara een donkere tunnel aan haar linkerkant en haar rechterkant een zacht verlichte tunnel. Ze had een seconde de tijd om een beslissing te nemen. Lara drukte de peddel naar links wat de kajak dwong om richting het licht te gaan.

Lara keek omhoog en zag drie aapjes aan de muren hangen. Twee van hen hielden zwaarden vast, de ander een speer. Hun ogen staren diep naar Lara naarmate ze dichterbij komt.

“*Waah!*” Eén van de aapjes gooit een zwaard naar Lara. Het landde in de stroming voor de neus van Lara. Ze peddelt nu nog harder als een ander aapje een zwaard werpt.

“*Argh!*” Schreeuwt Lara door gesloten tanden als ze een peddel uit het water haalt en de zwaard uit de lucht tikt en in de stroming laat vallen. Ze peddelt met al haar kracht door de tunnel. Lara zag verderop een scherpe bocht naar links. Ze maakte zich klaar om haar peddel om te draaien.

“*Waah!*” Dreun. Het derde aapje gooide zijn speer, wat de achterkant van de kajak raakte. Water gutste door het gat naar binnen. Lara peddelde met zere armen verder. *WOESH!* *SPLASH!* Lara viel over een waterval, en begon te zinken in het water. Ze worstelde om eruit te komen, maar zat klem. Ze stopte de peddel zo hard als ze kon in de zanderige bodem, wat hielp om met haar lichaam los te komen. Ze kwam even later boven water, hoestend als snakkend naar lucht.

Lara keek richting de waterval en zag een opening in de steen daarachter.

Ze nam een diepe adem en zwom onder de waterval door. De kracht van het water duwde haar lichaam op de bodem. Haar maag raakt iets...een kleine doos. Ze pakt het op en komt achter de waterval boven water. Lara kruipt door de smalle opening. Aan het einde komt ze uit in haar vriezer.

Lara kijkt naar links, en ziet op een voetstuk Sophia Lee's hoofd, bevroren in een blok met ijs. Haar hoofd was eraf gehakt, en het bloed zat om haar nek bevroren in het ijs.

Lara beschermde haar mond, met een poging niet misselijk te worden. Ze rent naar de deur en duwt het open.

Lara schrikt als ze over de afgrond kijkt van naar Area 51!

Lara springt naar achteren en doet rennend een sprong over het gat, en greep de andere kant.

Ze trok zichzelf omhoog en ging door een deur. Lara's ogen kijken wild om zich heen. Dan ziet ze twee ruimtewezens op operatietafels liggen. Hun lichamen opengesneden, organen die zichtbaar waren. Ze liep in ontzag richting één van de tafels en staarde naar één van de ruimtewezens. Zijn lichaam was dun en verspreid. Het had een best groot hoofd, met pikzwarte ogen. Plotseling, gaan de lichten uit, wat Lara verwarde en haar liet stoten tegen één van de tafels. Ze kwam bij, en zag een wazig bewegend deel in de lucht. De lichten gaan weer aan. Eén van de ruimtewezens stond rechtop de operatietafels...recht starend naar Lara!

Het hees één van zijn armen en wees richting de andere ruimtewezen. Dan, strekt hij zijn arm uit en tikt tegen het hoofd van de ander. Het zat rechtop de tafel en keek ook naar Lara. Ze grijpt naar haar pistolen, gericht op de ruimtewezens terwijl ze naar achteren in een hoek loopt. Ineens springen beide ruimtewezens van hun operatietafels af. Ze strompelden richting Lara, met hun armen voor hun uit gestrekt.

“Als ik jou was, zou ik *absoluut* blijven waar je bent,” roept Lara hardop. Ogenblikkelijk stoppen beide ruimtewezens. Ze wenkt beide wenkbrouwen, verrast dat de ruimtewezens luisterden. De ruimtewezens draaien dan plots en kijken elkaar aan. Ze grepen elkaars handen vast. Beide monden beginnen langzaam open te gaan en worden één zodra ze naar beneden strekken. Een trap werd zichtbaar in hun wijdgeopende mond. Rook begon door de kamer heen te zweven, en de lichten beginnen te dimmen. Zonder enige aarzeling, rent Lara richting de trap...

Paar minuten later, bereikt Lara het einde van de trap. Ze duwt een deur open en loopt naar buiten alleen om wat te vinden dat spannend is, vanuit haar kelder! Lara kijkt om zich heen. Zo ver als haar ogen konden zien was het terrein bedekt met zanderige duinen. Ze rent naar een blauwe terreinwagen dat vlakbij in het zand staat, en springt naar binnen. Ze start de motor en drukt vol gas! *VROEM!* Lara racete over het zand, warme lucht dwarrelend door haar haren heen. Steeds als ze over de top van een duin kwam, dwingt ze haar terreinwagen de lucht in, boven de grond. Lara lacht als ze lekker gek aan het rijden is, en heeft er plezier in.

Remmend tot een stilstand, kijkt Lara naar het zand dat de banden van de terreinwagen eraf waait. Ze stapt uit en merkte een kleine waterplas op in het zand. Het zag er verfrissend uit! Dan ziet Lara iets geels in het water. Ze ging wat dichterbij staan om te kijken wat het was. Een UPV! Lara duikt het water in, en greep naar het vervoermiddel. Ze neemt een diepe adem in, en verdwijnt onder water. Lara zet de UPV aan en reed door het water. Verderop, zag Lara een smalle gang dat naar wat anders leidde. Ze reed de gang door en bevind zichzelf in een enorme aquarium! Ze zwemt wat rond, en laat het vervoermiddel omhoog drijven. Lara voelt wat langs haar benen schuren. Ze rukt haar hoofd achterom. Drie haaien zaten vlak achter haar! Lara gilt en kreeg gelijk een hap met water naar binnen. Ze zwemt naar het oppervlak en grijpt haar UPV. Ze dook weer naar beneden en vuurt een harpoen af op de eerste haai. Het raakte hem direct in het oog. Lara vuurde nogmaals. Het raakte hem in één van zijn kieuwen. De haai schokte voor een paar minuten voordat hij roerloos werd, en naar de oppervlakte van het water dreef. Lara ging nog even snel naar boven om wat adem in te nemen, voordat ze weer snel naar beneden ging. De tweede haai vuurde op haar af, zijn tanden dreigend richting Lara. Ze vuurt een harpoen af, maar miste. De haai twijfelde geen minuut. Het zwom wild naar Lara toe. Het beet in haar voet en bloed gutste uit door het water. Lara schreeuwt het uit van doodsangst en zet de UPV boven haar hoofd. Het bracht haar naar het oppervlak. Lara hoestte, en hapte naar lucht. Haar voet brand en klopt van de pijn.

“Je kunt nu beter wegzwemmen voordat ik je *helemaal* afmaak,” zegt Lara door gesloten tanden door. Ze dook weer naar beneden en vuurt een aantal harpoenen op de haai af. Eén raakte hem in de kieuw, de anderen in zijn hoofd. Bloed gutste eruit in het water, wat Lara’s zicht obscuurst verblinde. Ze kijkt achterom en was blij dat de andere haai uit angst snel wegzwom.

“Zo, luistert er tenminste toch nog *iemand* naar mij!” Zegt Lara als ze boven water komt. Ze klom, uit het met bloed vervuilde water, op een smalle richel en deed haar laars uit om haar voet te bekijken. Bloed spuit uit haar wond, zachtjes sproeiend het water in. Ze doet nu ook haar andere laars en sok uit, bind het zo stevig mogelijk om haar wond heen, en doet haar laarzen weer aan. Lara stond bevend op, en merkte een kleine knop op, op de muur. Ze drukt het in en ziet een klein deel van de muur opengaan, wat een kleine schacht onthulde. Ze loopt naar binnen, en de deur gaat dicht. Eén knop lichte op, op de muur. Lara drukte het in, en de lift begon omhoog te gaan. Een paar momenten later kwam het tot een plotselinge stilstand. Lara duwde de deur open, en stapte naar buiten in een voortbewegende trein. Lara rees haar wenkbrauwen omhoog en keek om zich heen. Waar was ze? De coupé zat vol met mensen. Lara liep richting een jongeman dat een krant zat te lezen.

“Excuseer mij?” Vraagt Lara. De man keek naar haar op. Zijn ogen waren koel donkerbruin. Z'n haar was warrig, en zijn lippen zaten gefronst.

“Wat mot je?” Antwoorde hij. “Zie je niet dat ik het druk heb?” Snauwde hij.

“Ja, dat wel.” Antwoorde Lara terug. “Maar ik vroeg mij af of je mij kunt vertellen waar we zijn?”

“We zitten in een trein” Antwoorde de man.

“Ja dat weet ik ook wel!” Riep Lara uit.

“Goed, laat me dan nu met rust!” Schreeuwde de man, en vervolgde met het lezen van zijn krant.

Lara draaide zich naar een jonge vrouw. *Misschien dat zij wat aardiger is.* Dacht Lara.

“Neem me niet kwalijk?” Vraagt Lara. Het meisje keek op en glimlachte.

“Sorry, zegt ze, “wil je misschien zitten?”

“Nee hoor, is niet nodig, antwoordde Lara, ik hoef alleen maar te weten waar deze trein heen gaat.” Lara keek uit één van de kleine raampjes. “Het lijkt erop dat we in het woestijn zitten,” vervolgde Lara.

“Ja. We reizen op de Desert Railroad. Ik weet niet zeker waar naartoe, als ik heel eerlijk ben”. Ze vervolgde, “Ik reis samen met mijn moeder.” Ze wenkte haar. “Ik zal het haar vragen, maar ze slaapt nu en wil haar niet wakker maken.”

“Bedankt voor je hulp,” antwoordde Lara. Ze keek de kleine coupé rond. Ze zaten blijkbaar dichtbij de achterkant van de trein, omdat er een deur aan het eind was, dat EXIT aangaf. Lara loopt naar de deur en haalt de deurenklink over. De deur ging niet open, het leek geblokkeerd te zijn vanaf de buitenkant! Lara rende naar één van de raampjes, en die zaten ook allemaal dicht. Eén van de passagiers wenkte naar Lara. “Je kunt beter plaats nemen. Je kunt anders zo wagenziek worden.” Lara knikte en ging zitten. Een moment later kwam er een stem vanuit de luidsprekers vandaan. Het was een grauwe, luide stem. “*Luister goed,*” beval de stem. “*Er heeft een ontvoering plaatsgevonden. Beide conducteurs zijn meegenomen vanaf de trein. Laten we zeggen dat je nog 5 minuten te leven hebt. Dan, zul je aanbotsen op een grote kei wat op het spoor ligt.*” De stem begon te lachen, en de luidsprekers gingen uit.

“IK WIL NIET DOODGAAN!”

“HAAL ME VAN DEZE TREIN!”

“DOE IETS, WIE DAN OOK!”

“SLA DE RAMEN IN!”

Alle passagiers werden hysterisch!

“*HOU OP!*” Schreeuwt Lara streng. “Alsjeblieft mensen. Ga allemaal zitten!”

“BEN JE GEK?!” Schreeuwt een dame. “IK GA NIET PLAATS NEMEN EN OP MIJN DOOD ZITTEN WACHTEN!”

Lara moest snel iets bedenken, voordat ze *echt* de controle over zichzelf verliezen. Ze haastte zich naar het meisje dat ze eerder had aangesproken. Haar moeder sliep naast haar.

“Kun je iets voor me doen?” Vraagt Lara.

“Tuurlijk, wat wil je hebben?”

“Je moet iedereen kalmeren. Ik ga proberen om naar de voorkant van de trein te komen.”

“Maar je kunt niet door de deuren! Ze zitten allemaal op slot!” Het meisje protesteerde.

“Dat weet ik, maar er is misschien een andere manier.” Ze wees naar een noodbijkl, dichtbij de achterzijde van de trein.

“Ok, antwoordde het meisje terug, maar schiet alsjeblieft op!”

Lara scheerde naar de achterkant van de trein. Ze pakt de bijl op en loopt richting de deur dat naar de volgende coupé voor hun leidde. Ze keek door een klein spiekgatje en inspecteert de coupé. Die zag er nog erger uit dan waar zij in zat. Alles was kapot gescheurd. Overal lagen er kleren, en mensen sloegen moeiteloos tegen de ramen. Eén man had een bebloede neus overgehouden van een gevecht, en een aantal kinderen lagen opgekruld te huilen met elkaar.

“Ik kan daar niet naar binnen gaan, ik kom daar nooit doorheen.” Dacht Lara. Ze keek terug naar haar eigen coupé. Het jonge meisje probeerde wanhopig iedereen te kalmeren. Lara keek op en zuchtte. En dan, krijgt ze een idee.

“IEDEREEN, UIT DE WEG!” Schreeuwt Lara. Ze nam de bijl en gooide het boven haar hoofd. Het plafond knisperde, stukken hout kwam naar beneden en viel op de grond. Lara ging verder met het fijnhakken van het hout.

“WE ZIJN GERED!”

“IK GA EERST!”

“NEE, IK GA EERST!”

“GA AAN DE KANT!”

“HOU NOU EENS OP!” Schreeuwt Lara. *“GA ALSTUBLIEFT ZITTEN!”* Lara ging weer verder met het fijnhakken van het hout. Al snel kwam er een kleine opening in het plafond. Ze keek naar het jonge meisje.

“Kun je mij een zetje geven?” Vraagt Lara. Het meisje haast zich naar Lara en helpt haar omhoog.

“Ik ga naar de voorkant van de trein.” Legt Lara uit. “Ik zal het tot stilstand brengen, maak je geen zorgen.” Met een laatste zet klimt Lara door het plafond. Ze keek terug de coupé binnen.

“Blijf allemaal stil zitten. Ik ga deze trein stoppen. Jullie weten allemaal dat je niet van deze trein kan springen en blijft leven.” Waarschuwt Lara. “Dus probeer vooral niet uit te stappen.”

Lara staat op. De trein bewoog met enorme snelheid. Heel voorzichtig vervolgd ze haar weg naar de voorkant van het treinstel, en kijkt naar beneden. De kloof was ongeveer 1 meter groot. *Makkelijk zat.* Denkt Lara. Ze sprong achteruit en rent richting de kloof, en springt op het laatste moment. Ze haalt het veilig tot het volgende treinstel. Ze liep weer richting de voorkant van het treinstel. Lara springt achteruit, en rent vooruit over de rand.

“OEF!” Gromt Lara als ze hard op het volgende treinstel land. Ze keek verder naar voren. *Nog maar twee te gaan.* Ze liep richting de rand en springt vooruit. Dan ineens slaat het spoor rechtsaf en Lara raakt het linkerdeel van het treinstel. Ze begon weg te glijden. Lara’s voet viel voor een raam, en drukte zichzelf weer terug omhoog.

“Dat was op het nippertje!” Zegt Lara hardop. Ze kijkt verder naar het volgende treinstel. Lara rent vooruit en springt, veilig op het dak. Onverwachts word het dak zacht en haar gewicht breekt het door. Ze land hard op de keiharde vloer.

“Ow,” kreunt Lara. Ze kijkt om zich heen. De coupé was leeg, op een vergeten tas na. Lara staat op en gaat verder naar voren van de coupé. De deur dat de voorkant en de coupé scheidde, was open. Lara rende naar binnen en keek om haar heen.

Er waren allemaal verschillende knoppen en hendels. Maar welke moet ze hebben? Lara pakt een hendel en haalt het over. De trein maakte meer snelheid. Lara schrok. Ze keerde naar rechts en ziet een grote rode knop. Lara keert weer terug en kijkt door het glas. Ze kon verderop een grote kei op het spoor zien liggen.

“HET IS NU OF NOOIT!” Schreeuwt Lara. Ze spinde rond en sloeg de rode knop in. *IEEE!!!* De trein remde gierend tot stilstand. Lara werd naar voren gegooid. Ze deed haar ogen dicht en nam een diepe zucht. Ze opende haar ogen even later weer en draait zich naar de eerste coupé. Ze loopt er doorheen, en opende de deur naar de volgende. Het was leeg. Lara maakte haar weg door alle coupés en kwam toen in de ene waar zij in zat. Deze was ook leeg. Lara fronste.

“Waar is iedereen gebleven?” Vraagt ze zichzelf af. Ze gaf een blik naar de ramen, geen enkele was gebroken, en de nooduitgang was nog steeds op slot. Lara liep terug naar de voorkant van de trein en stapte uit. Ze was niet meer in het woestijn. Lara staaarde naar een naambord. ALDWYCH STATION.

“Ik herinner mij deze plek!” Lara glimlachte. *BOEM, RRR, RRR, KABOEM!*” De grond begon te schudden.

“AARDBEVING!” Schreeuwt iemand. Lara werd gespannen. Een deel van het dak kruimelde. Het stond op instorten! Lara keek terug richting de trein, het was haar enige hoop. Ze haastte zich in de trein en haalde alle hendels over. Het sprong vooruit. Lara hield zich stevig vast als het flinke snelheid maakt. Even verderop stond nu een grote stenen muur op het spoor!

“*Ahh!*” Schreeuwt Lara. De trein botste volop in de muur. Lara viel neer en haar ogen gaan dicht. Als Lara weer haar ogen opent, lag ze in een kleine gebouw op de vloer. Er speelde zachte viool muziek. Ze stond op en keek rond. Het was een simpele kamer, met maar één kleine tafel, stoel en een ladder, dat tegen de muur was gezet. Lara liep vooruit en stapte op iets. Ze keek naar beneden en raapt het op. Het was een kleine dagboek. Lara opende het en begon het te lezen:

Eigendom van Von Croy

Dag 1: Vandaag vertrek ik naar Azië. Ik kijk al lang uit naar deze reis, omdat een klein meisje ‘Lara Croft’ mij zal komen vergezellen. Haar vader heeft me een flinke cheque uitgeschreven, dus hoe kan ik weigeren? Daarna zal ik op zoek gaan naar het Amulet van Horus, een waardevol historisch voorwerp dat mij rijk zal maken...

Dag 2: Lara is meer dan ze denkt! Haar vaardigheden zijn buitengewoon goed! Ik houd haar goed in de gaten...

Dag 3: Ja, Lara’s zoektocht komt tot een einde. Ik heb haar veel geleerd in de afgelopen dagen. Ze is fantastisch! Ze is zo goed als mij, zo niet beter. Dit maakt me zorgen,

want ik heb haar over het amulet verteld die ik hoop te vinden – ik ben bang dat zij het nog eerder in handen krijgt dan mij!

Dag 4: Vandaag zit ik gevangen in een tombe. Ik zal mijn tijd niet verdrijven om erover te schrijven, maar Lara is ontsnapt, en gaf er niet om mij proberen te redden. Als ik hier ooit uitkom, zal ze het bezuren.

Dag 5: Ik heb een manier gevonden om een weg uit deze tombe te vinden. Ik heb alle mannen bij me. We gaan op zoek naar Lara...

Dag 6: Vandaag heb ik al mijn mannen op Lara afgestuurd, nadat we hebben ontdekt waar ze was. Geen van hun kwam levend terug. Ik ben bang dat ze allemaal vermoord zijn. Ik zal Lara achtervolgen omdat ik weet dat ze misschien het Amulet van Horus bij zich draagt. Ik haal het terug, en niemand zal er zijn om mij te stoppen...

Dag 7: Ik ben een ongelooflijke geheimzinnige man. Als gepland had ik Lara gevolgd. Ik keek toe hoe ze het amulet in de zijkant van de tombe stopte. Nadat ze naar binnen was gegaan, rende ik naar de tombe, en greep het amulet. Lara zit nu gevangen, ik hoop dat ze nooit het daglicht krijgt te zien. Ik zal naar Venetië vliegen waar een andere vliegtuig op mij wacht. Dan, vlieg ik door naar Antarctica waar ik veilig het amulet opberg totdat ik het nodig heb...

Lara's gezicht vormt zich in een frons. Ze moest naar Von Croy! Ze klom de ladder omhoog, dat naar het dak leidde. Lara keek verder en zag een richel uit een gebouw steken. Ze deed een rennende sprong, en hees zichzelf erop. Ze keek over de rand van het kleine gebouw waar ze nu op stond en zag dat de straten overvloed waren met water. Een motorboot viel haar op, en het was verlaten. Ze ging voor de rand staan en deed een zwanenduik, mooi landend in het water, en kwam even later boven water. Lara zwemt richting de boot en klom naar binnen. Ze start de boot en vaart door het water.

“Hey!” Riep iemand. “Dat is mijn boot!” Lara keek terug en zag een man zijn vuist in de lucht steken. “Kom terug!” Schreeuwde hij. Lara maakt snelheid en rijdt onder een loopplank door. Ze maakt een snelle draai van 180° graden gelijk terug naar de lange loopplank dat hoog over het water zweef. Lara maakt nog meer snelheid en snelt over de loopplank. *SMASH!* Lara vaart recht door een raam en vloog door de lucht. Ze naderde een gebouw dat recht op haar afkwam. Snel, verliet ze de stoel en greep zich op een richel van het dak. De boot landde terug in het water naast zijn eigenaar.

“Dank je wel!” Antwoordde hij. Lara glimlachte. Ze trekt zichzelf omhoog het dak op. Een kleine vliegtuig stond klaar om op te stijgen. Eén van de deuren stond open. Lara rent er naartoe en klimt naar binnen. Ze liep naar de achterkant waar de opslagruimte was.

“Schiet eens op Von Croy! We hebben niet de hele dag!” Schreeuwt een stem.

“Ok, laten we gaan!” Antwoordde Von Croy terug. Hij klom het vliegtuig binnen en ging zitten. Het vliegtuig steeg op en al snel vlogen ze weg. Lara hield zich stil.

“Denk je dat Lara nog leeft?” Vroeg de piloot.

“Nee, ze kon er niet met geen mogelijkheid uit. De insecten zullen haar nu wel hebben verorberd,” antwoord Von Croy terug. “Hoe lang duurt de reis naar Antarctica?” Vroeg hij.

“Oh, nog zeker wel een paar uur,” antwoord de piloot terug. Lara kijkt om zich heen. Twee parachutes lagen in een stapel naast haar. Een kleine nooduitgang stond achter haar, en een kleine doos aan haar linkerkant. Lara schoof richting de doos. Ze keek naar binnen en zag het Amulet van Horus. Lara glunderde. Ze haalde haar hand naar binnen en pakt het amulet. Nadat ze het veilig heeft opgeborgen in haar rugzak, pakt ze een parachute, doet het om, en opent dan de nooddeur. Zo stil als ze kan, sprong ze uit het vliegtuig. Even later landt Lara veilig op de tweede etage van haar huis.

“Dit is te raar!” Zegt Lara hardop. Ze kijkt over de leuning en ziet overal roodgloeiend vloeiende lava. Het bubbelt en sputtert in de lucht.

“Wat komt hierna? Een rode opvliegende cobra?” Grapte Lara.

“*Siss, siss.*” Lara kijkt op. Het hoogte van de lava was schrikwekkend veel gestegen. Ze kijkt paniekerig om zich heen. Een dikke klimplant hing erover heen. Lara sprong omhoog, en greep het vast. Ze wikkelde een deel van de klimplant om haar voeten zodat ze niet af valt. De lava steeg en had al snel de tweede etage bedekt. Ze speurde om haar heen zoekend naar een uitweg. Lara kijkt naar beneden naar de lava. Het leek erop dat het ergens overheen vloeide. Dan opeens, barst er iets uit het lava wat de gesmolten steen uit elkaar spatte, sproeiend naar Lara.

“*Siss, siss!*” Een grote rode cobra stond naast Lara, zijn tanden dreigend naar haar lichaam. Lara hield zich stevig vast aan de touw die ze om haar benen had gewikkeld. Ze grijpt naar haar pistolen en begon wild naar de slang te schieten. Het beet richting Lara, als ze erlangs zwaait. Plotseling komt er een windvlaag en blies stevig naar de klimplant, die hevig begon te zwaaien. Lara swing de hele kamer rond, en draait dan haar lichaam naar een 90° graden stand, de touw nog steeds goed om haar heen gewikkeld. *BAM, BAM!* Lara schiet op het grote beest. De kleine kogels leken het grote lichaam van het beest niet te deren. Lara deed haar pistolen weg. De klimplant om Lara's voeten begon los te raken. Lara draait op haar hoofd en wikkelde het steviger vast. In de tijd dat ze dat doet, valt de doos die ze had gevonden, uit haar rugzak. Lara greep naar onder en kon het nog net opvangen voordat het, het lava raakte. De slang dreef dichterbij.

Een andere windvlaag duwt Lara, dat haar door de kamer heen swingt. Ze opent de kleine deksel, dat de doos dicht hield. Ze kijkt erin en ziet een touw. Ze pakt het op en laat de doos in het lava vallen. Ze swing nog steeds door de kamer. De grote cobra maakte zich klaar om nog één keer aan te vallen. Lara kijkt naar het grote beest, en iets valt haar op, een grote dolk stak uit de nek van het beest. Lara bond het touw tot een kleine lasso. Lara gooit het touw boven haar hoofd en gooit het richting de dolk. Perfect gericht! Lara trekt hard aan het touw om de cirkel rondom de dolk goed vast te trekken. Dan ineens, zonder enige waarschuwing, sprong de slang voorwaarts. Ze draait snel haar lichaam weg.

Sss, hieh! Lara keek achterom terug naar de slang. Verbrand door de lava, begon het langzaam weg te zinken onder de hete zee van de steen.

Lara trok de touw omhoog, om de dolk te onthullen aan het einde van de lijn. Ze glimlachte en verwijderd de dolk van de touw. Lara keek naar beneden en ziet de lava langzaam verdwijnen. Al snel was alles weg en kwam het oerwoud weer tevoorschijn. Lara glijd van de touw naar beneden en landt veilig op de grond. Ze loopt richting de voordeur. Er zat een kleine gat in de muur naast de deur. Lara nam de dolk in haar hand en zuchtte.

“Hopelijk ontsnap ik snel uit deze valkuil!” Zegt Lara hardop.

“Oh nee,” antwoord er een stem, “jij gaat helemaal nergens heen.” Lara draait zich om en is verbaasd. Von Croy stond achter haar.

“Wat bedoel je?” Vraagt Lara.

“Ik wil die dolk!” Schreeuwt hij als hij naar voren springt. Lara springt over hem heen en doet een tegengestelde rol.

“Geef hier!” brulde hij. Lara keek de kamer rond. Een klimplant lag op de vloer. Lara pakt het snel op en wacht totdat hij op haar afkomt.

“*Ooef!*” Gromt hij als hij op haar in botst. Ze wikkelt snel de klimplant om zijn polsen en enkels. Von Croy sribbelde wat tegen totdat hij het opgaf en stil ging liggen.

Lara keek hem aan, nog steeds verrast door zijn verschijning.

“Ik wist niet dat je op bezoek kwam,” zegt Lara tegen hem.

“Waar heb je het over?” Antwoorde hij. “Jouw tante Corgie heeft me laten komen.”

Lara huiverde. Als er wel één ding is waar ze bang voor was, dan was het haar tante wel.

“Mijn tante? Hoe ken jij haar?!” Vroeg Lara. Von Croy slaakt een diepe zucht.

“We werkten samen aan dit. Ze wilde dat ik jou gevangen kwam nemen en al jou historische voorwerpen stal. Dan zouden we het samen verkopen en het geld eerlijk in tweeën splitsen,” antwoordde hij.

“Nou, “ zegt Lara, “je zult geen enkele van mijn schatten krijgen.” Ze draait zich om naar de deur.

“Lara?” Riep Von Croy. Lara draait zich weer om en kijkt recht in zijn donkere ogen.

“Er is iets dat jou tante je wilde vertellen voordat ik er met de schatten vandoor zou gaan.”

“Oh ja? Wat dan?” Vraagt Lara.

“Ik moest je van haar vertellen dat ze altijd jaloers op je was. Ze haatte hoe jij altijd alles kreeg. Het huis, geld, de onbetaalbare schatten. Ze wilde je in het oor fluisteren, dat ze jou op een dag zou pakken, en je liet boeten voor iets wat je niet had verdiend.”

Lara huiverde. Haar tante maakte haar *echt* bang!

“Dat zal niet gebeuren,” antwoordde Lara. Ze draaide zich naar de deur en stopt de dolk in het gat. De deur ging open en fel licht scheen naar binnen, wat Lara haar handen voor haar ogen liet doen. Een figuur verscheen plotseling in de deuropening. Lara keek op. Haar ogen wagenwijd open van angst. Ze had geen tijd om weg te gaan. De kogel raast langs Lara’s hoofd. Ze viel voorover, en was heel even weg. Het figuur stapt over Lara heen, en ze opent haar ogen. Haar tante stond bovenop haar. Ze glimlacht als Lara met haar ogen wegdraait en alles word zwart.

“*Uh huh, uh huh, uh huh.*” Lara rukt zichzelf omhoog en zat rechtop in bed. Zweet brak haar uit op haar gezicht, en haar pyjama plakte op haar lichaam. Lara schud haar hoofd en knippert met haar ogen. Toen schrok ze. Vast in haar hand, was daar het Amulet van Horus. Het was toch allemaal gedroomd – of was het...?

Lara's Mansion – Death Trap?

Copyright © 2001 by Katie Fleming

Tomb Raider and Lara Croft Copyright © by Core Design and Eidos Interactive